

ΕΤΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. 47.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1871.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἐκάστ. φύλ. » 5

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ.

Τί θαυμάσιον πραγματικῶς βιβλίον ἡ Ἁγία Γραφή! Πόσον μεγάλην θέσιν κατέσχεν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος! Ἀπὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν ὑπάρχουσι μέρη τινὰ αὐτῆς, καὶ ἀπὸ δύο σχεδὸν χιλιάδων ὅλη συνεπληρώθη. Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, πολλὸ ἐπησχόλησε τὴν ἀνθρώπινον διάνοιαν, πολλὸ ἐπέσυρε τὴν ἀνθρώπινον ἀγάπην καὶ ἐπὶ τινὰ βαθμὸν ἐπιρρέασε τὴν ἀνθρώπινον θέλησιν. Ἐνήργησεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο βιβλίον, ὑπὲρ πᾶσαν φιλοσοφίαν ἀνθρώπινον, πρὸς μόρφωσιν τοῦ ατόμου, πρὸς τελειοποίησιν καὶ καλλωπισμὸν τῆς οἰκιακῆς ζωῆς, πρὸς καθαρισμόν τῆς κοινωνίας, πρὸς εἰσαγωγὴν νόμου καὶ τάξεως μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, πρὸς ἵδρυσιν δικαίων καὶ καλῶν κυβερνήσεων, πρὸς διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας· καὶ ἐγνωστοποίησε τὴν παγκόσμιον ἀδελφότητα τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι βιβλίον ἐπίσης κατὰλληλον διὰ τὴν σοφὴν καὶ τὴν ἀγράμματον, διὰ πάντα τὰ κλίματα, διὰ πάσας τὰς ἡλικίας. Δὲν ἀνέκει μόνον εἰς κλάσιν τινά, εἰς ἔθνος τι. Εἶναι κοινὴ κληρονομία παντὸς υἱοῦ καὶ πάσης θυγατρὸς τοῦ Ἀδὰμ. Ὁρθοδόξότερον παντὸς συμβόλου, καθολικώτε-

ρον τῶν σχολείων, λαμβάνον τὰς ἐμπνεύσεις του, ὡς καὶ τὰς ἀληθείας του, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, εἶναι καταληπτότατον διὰ πᾶσαν δυνατὴν κατάστασιν καὶ περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου· φέρει φῶς εἰς τὸ σκότος αὐτοῦ, ἐλπὶδα εἰς τὸν φόβον του, σωτηρίαν ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Ἄλλα βιβλία ταχέως λησμονοῦνται, τοῦτο ὅμως ἐξακολουθεῖ ζῶν καὶ αὐξάνον εἰς ἐπιρροὴν καὶ ωραιότητα εἰς πᾶσαν ἐπερχομένην γενεάν. Ὅ,τι τὸ φῶς, ἡ θερμότης καὶ ὁ ἡλεκτρισμός· εἶναι εἰς τὸν κόσμον τὸν φυσικόν, τοῦτο εἶναι ἡ Γραφή εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὅπως αὗται καὶ ἄλλαι φυσικαὶ δυνάμεις ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀλλήλας, οὕτω καὶ πᾶσα οὐσιώδης τῆς Γραφῆς ἀλήθεια συγκεντροῦται εἰς τὴν ἀγάπην. Τὸ γράμμα τοῦ βιβλίου τούτου θὰ ἐξακολουθῇ ὑπάρχον ἕως οὗ σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης εὐλογηθῇ ὑπὸ τῶν σωστικῶν ἀληθειῶν αὐτοῦ, τὸ δὲ πνεῦμα αὐτοῦ θὰ ζῇ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀναγεγεννημένων καὶ θὰ προξενῇ τὴν ἀγαλλίασιν αὐτῶν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

Ἐλπίζομεν, ὅτι κάνεις ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώτας δὲν θὰ ἡσυχάσῃ ἕως οὗ ἀποκτήσῃ ἐν ἀντίτυπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑ.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος συνειβί-
ζει νὰ διδῇ συχνὰ ἀκροάσεις εἰς τοὺς ὑπάρχους του.
Ἡμέραν δὲ τινὰ μελαγχολικὸς τις νέος παρουσιάσθη
ἐνώπιόν του καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἤθελε νὰ τῷ κοινο-
ποιήσῃ τι.

— «Τί ἐπαγγέλλεσαι καὶ τί ζητεῖς;— τὸν ἠρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ.

— Μαθητεύω εἰς ἐκλογὸν τινα,— εἶπεν ὁ νέος,— καὶ θέλω νὰ νυμφευθῶ τὴν κόρην τοῦ κυρίου μου.